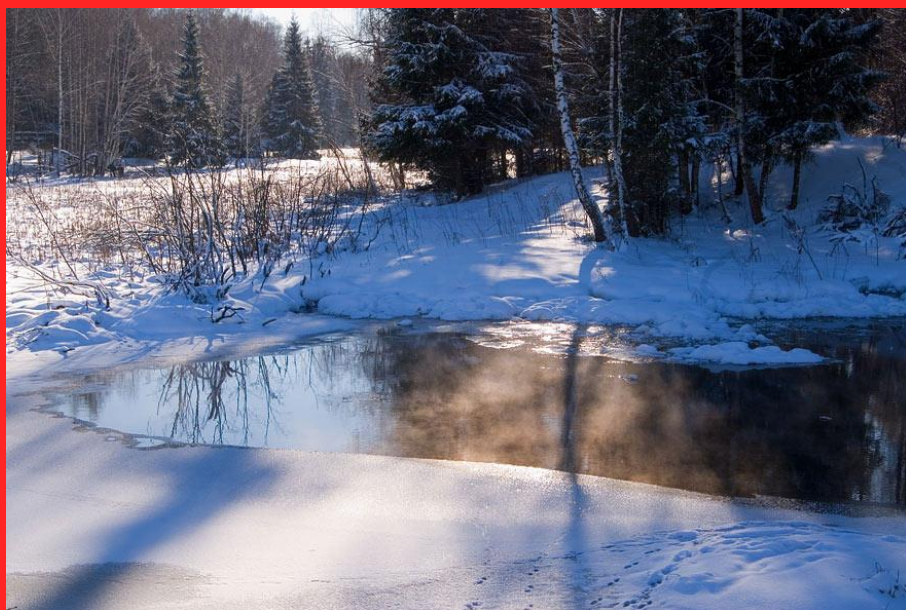

СТРІТЕННЯ

Лютневий сніг весною пахне

З останнім місяцем зими у хліборобів завершувався і традиційний зимовий відпочинок. Селяни починали готуватися до нового хліборобського сезону.

15 лютого — Стрітєння

Подія, коли святі Симеон і Анна зустріли в храмі принесеного батьками Ісуса і прославили його, і називається святом Стрітення Господнього і святкується православною церквою як одне з найбільших свят.

За народним повір'ям, саме 15 лютого зима начебто зустрічається з весною, а раніше, коли такої пори року ще не було, то — з літом.

На Стрітення люди в церквах святять воду і свічки, які називали «громичними», бо запалювали їх і ставили перед образами під час грози, щоб оберегти людей і худобу від грому.

По приході з церкви
запалювали таку свічку,
щоб весняна повінь не
пошкодила посіви і щоб
мороз дерева не побив.
Саме від громичної
свічки і свято мало другу
назву — Громиця.

Коли святити воду в церкві, селяни набирали її в нову, ще не вживану посудину, приносили додому і пильно берегли, бо цій воді приписувалася магічна сила.

Хай цей святий вогонь долізе до Божих долонь,
Як Бог нас зігриває, так і цей вогонь хай палає,
Хай буде не для шкоди, а для погоди,
Хай нас гріє та землю не кам'яніє,
Щоб він собі жив та дощика не глушив.

Поле має вуха, а земля — очі, а весна дівкою наступає, всю землю вбирає. А тому дівчата у вінках поверх хусток із саморобними квітами та стрічками на палицях під вечір виходять на толоку стрічати весну.

